

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2522010115
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2522010115.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 15.06.2022, č. k. 8T/35/2022-188, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.09.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. X.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Piešťany, rozsudkom zo dňa 15.06.2022, č. k. 8T/35/2022-188 rozhodol o obžalobe, ktorú podal prokurátor na obvineného A. B. tak, že obžalovaného uznal za vinného, že

dňa 14.3.2022 v čase asi o 13:10 hod. v C. na ulici Bratislavskej č. 114 v prevádzke Lidl odcudzil jeden kus fľaše rumu Pampero Anivers o objeme 0,5 litra v hodnote 22,99 eur a to tak, že si ju vložil do bundy a s takto uschovaným tovarom vyšiel bez jeho zaplatenia za pokladne, čím spôsobil spoločnosti Lidl Slovenská republika, v. s. o., so sídlom Bratislava, Ružinovská 1E, IČO: 35 793 783, škodu krádežou v celkovej výške 22,99 eur, pričom dňa 3.12.2021 mu bola príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Piešťany uložená bloková pokuta vo výške 30 eur blokom na pokutu nezaplatenú na mieste č. A 2200486666 za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil dňa 2.12.2021 o 14:25 hod. v predajni Lidl na ulici A. Hlinku č. 46 v C., kde odcudzil tovar v celkovej hodnote 4,99 eur, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/7/2022 zo dňa 26.2.2022, právoplatným dňa 26.2.2022, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona,

teda prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a taktiež bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 48 ods. 4 Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, proti výroku o treste, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním zo dňa 22.06.2022, v ktorom namietal (skrátene): trest považuje za neprimeraný, je možné uložiť mu i iný druh trestu, napr. trest povinnej práce, s ktorým uložením súhlasil. Trest má byť primeraný trestnému činu, za ktorý je ukladaný. Ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona nie je možné chápať ako príkaz na uloženie trestu odňatia slobody bez podmieneného odkladu jeho výkonu, namiesto uloženia iného prípustného druhu trestu alebo popri inom prípustnom druhu trestu; to neplatí, ak je splnená premisa uvedená v ustanovení § 34 ods. 6 Trestného zákona veta druhá. Je nutné zohľadniť aj ustanovenia o nezlučiteľnosti trestov (§ 34 ods. 7, § 56 ods. 2 Trestného zákona). Nie je preto v rozpore s ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, ak mu súd uloží trest povinnej práce ako samostatný trest, ak sú splnené podmienky uvedené v § 54 Trestného zákona, a ak je taký trest primeraný (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2015, sp. zn. 2 Tdo 11/2015) alebo peňažný trest a v ďalšom odkázal na záverečnú reč obhajcu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.06.2022. Okresný súd druh trestu (trest odňatia slobody) odôvodnil len všeobecnými konštatáciami a ich obmenami o nevýchovnom vplyve postihnutia za priestupok a podmieneného odsúdenia. Ak sa mu vytyka nezamestnanosť, práve uloženie trestu povinnej práce alebo peňažného trestu mu vytvoria podmienky na jeho výchovu, aby viedol riadny život i s pomocou rodiny, jeho mamy a brata. Pre prípad zmarenia uloženého trestu povinnej práce alebo peňažného trestu mu môže súd uložiť náhradný trest, ktorý by bol (mohol by byť) rovnaký ako trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom. Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste (jeho druhu a výmery) a uložil mu iný primeraný trest, a to trest povinnej práce alternatívne peňažný trest s náhradným trestom 10 mesiacov pre prípad jeho zmarenia.

K odvolacím námietkam sa vyjadril prokurátor písomným podaním zo dňa 29.06.2022, v ktorom sa vyjadril: S názorom obhajoby sa nestotožňuje. K navrhovanému trestu povinnej práce uviedol, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný (v roku 2010, 2012 a 2022), pričom vo všetkých troch prípadoch išlo o majetkovú trestnú činnosť. Priestupkov spáchal osem, medzi nimi aj priestupky majetkového charakteru. V rámci predchádzajúcich odsúdení bol obžalovanému ukladaný podmienený trest odňatia slobody. Aktuálnej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe, ktorá mu bola uložená trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.02.2022, sp. zn. 0T/7/2022, právoplatným dňa 26.02.2022. Napriek tomu, že obžalovaný bol už v tej dobe recidivista, súd mu dal šancu viesť riadny život a dokázať, že v rámci skúšobnej doby sa nedopustí žiadneho priestupku, resp. trestného činu. Už dňa 14.03.2022, teda šestnásť deň od odsúdenia, sa však obžalovaný dopustil trestného činu krádeže. U osoby s takýmto osobným profilom neboli dané dôvody na nahradenie nepodmieneného trestu odňatia slobody niektorým z alternatívnych trestov, keďže ani plynúci podmienený trest odňatia slobody (resp. nepodmienený trest odňatia slobody uložený v roku 2012) nemal na obžalovaného žiaden prevýchovný účinok a ani ho neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Ďalej obžalovaný počas prípravného konania uvádzal, že si na okolnosti spáchania skutku nepamätá, pričom až na hlavnom pojednávaní na okresnom súde urobil vyhlásenie o vine, ktoré možno považovať za formálne, urobené iba z dôvodu uplatnenia si poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Navyše okresný súd postupoval u obžalovaného podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona a zaradil ho do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, hoci podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho mohol zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Je toho názoru, že okresný súd riadne odôvodnil napadnutý rozsudok, pričom uviedol konkrétne úvahy, ktoré ho viedli k druhu a výmere uloženého trestu, s ohľadom na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného. Navrhol preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval obžalovaný na svojom odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého výroku a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu tým, že v danom prípade bola zistená prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l) Trestného zákona) a prítomnosť jednej priťažujúcej okolnosti (§ 37 písm. m) Trestného zákona). Preto bolo potrebné postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona trest ukladať v trestnej sadzbe 6 mesiacov - 3 roky. Okresný súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, nakoľko mal za to, že podmienený trest odňatia slobody by nebol postačujúci na jeho nápravu, pretože sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.02.2022, sp. zn. OT/7/2022, právoplatným dňa 26.02.2022. Iný druh trestu by obžalovanému nezabránil v opätovnom páchaní majetkovej trestnej činnosti, keďže obžalovaný sa skutku, pri ktorom odcudzil alkohol, dopustil len prvý mesiac skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a potom čo bol postihnutý za majetkový priestupok v decembri 2021. Okrem toho obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu s evidentným motívom zabezpečiť si ďalší alkohol, od ktorého je závislý, a ktorú závislosť nijako neriešil, resp. s cieľom alkohol predat' za účelom nákupu psychoaktívnych látok, od ktorých je taktiež závislý. Od roku 2020 nemá stále zamestnanie ani pravidelný príjem. Vzhľadom na jeho osobnostný profil okresný súd nevidel možnosť nápravy obžalovaného trestnom povinnej práce, či iným alternatívnym trestom. Napriek tomu, že obžalovaný nepodmienečný trest odňatia slobody za krádež vykonal dňa 28.11.2012, teda bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, mal ho okresný súd zaradiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. S poukazom na to, že od posledného výkonu trestu odňatia slobody uplynulo viac ako 9 a pol roka, ako aj s prihliadnutím na mieru závažnosti skutku, bol okresný súd toho názoru, že náprava obžalovaného bude dostatočne zaručená aj v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Úvahy prvostupňového súdu uvedené v predchádzajúcom odseku, ktoré sa vzťahujú na druh trestu, jeho výmeru a spôsob výkonu, považuje odvolací súd za správne. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného a krátky časový odstup spáchania trestnej činnosti od podmieneného odsúdenia so skúšobnou dobou trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 26.02.2022, sp. zn. OT/7/2022 (16 dní) vylúčilo v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Skutočnosti v osobe obžalovaného - špeciálny recidivista, závislý od alkoholu a psychotropných látok, nezamestnaný, vylúčili možnosť uložiť obžalovanému iný druh trestu (trest povinnej práce a peňažný trest), pretože nemožno očakávať, že takýto trest splní svoj účel definovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona. Trestného činu, pre ktorý je odsúdený v tomto trestnom konaní (a ktorého výrok o treste je napadnutý odvolaním) spáchal dňa 14.03.2022, teda tesne po uložení predchádzajúceho podmieneného trestu odňatia slobody. Pokiaľ zoberieme do úvahy skutočnosti, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť a priestupkovo bol od roku 2018 riešený 8-krát, nemožno reálne očakávať, že uloženie trestu, ktorého výkon by nebol

spojený s odňatím slobody, by mohol splniť svoj účel. Uloženie peňažného trestu neprichádzalo do úvahy aj z toho hľadiska, že obžalovaný je od roku 2020 nezamestnaný. Nakoľko rodina obžalovaného nedokázala usmerniť obžalovaného vo vedení riadneho života ani pri predchádzajúcom podmienenom odsúdení, tento argument nedáva dostatočnú záruku na to, žeby jej vplyv na obžalovaného pri uložení alternatívneho trestu bol dostatočný na prevýchovu odsúdeného. Toto môže dosiahnuť v jeho prípade len nepodmienečný trest odňatia slobody.

Osoba obžalovaného, ako recidivujúceho páchatel'a úmyselnej trestnej činnosti, ktorý bol už vo výkone trestu odňatia slobody a bola mu daná možnosť aj v podobe podmieneného odsúdenia dokázať, že bude viesť riadny život, ktorú ľahostajne odignoroval, ani len nenaznačuje, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

10. Preto odvolací súd vyhodnotil odvolanie obžalovaného proti výroku o treste ako nedôvodné a zamietol ho podľa ustanovenia § 319 Trestného poriadku. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.